

en fandt Belgiering for Egnen, saameget mere som det daarlige Sildefiskeri i afvigte Aar har formindsket Beboernes Gode til at præstere frivilligt Arbejde, der ellers villigt bliver ydet.

Store Belt. Til Kalundborg er der ialt i Efteraaret indbragt ca. 15,000 Dl Eild af 15 der hjemmehørende Baade, udbragte til en Pris af 1 Kr. 30 D. pr. Dl = ca. 20,000 Kr. Fangsten er solgt dels til By og Land, dels til Solbak til Røgning i de Herrer Clausens udmærkede Nøgeri.

Til Korsør er indbragt ca. 55,000 Dl , udbragte til en Gjennemsnitspris af 1 Kr. 75 D. pr. Dl = 96,000 Kr., hvoraf ca. 5,000 Dl efter Expeditionens Opgivelse ere sendte pr Postdampskib til Kiel. I selve Byen Korsør hører for Liden 56 Baade hjemme, men i Silde tiden ligger her gjennemsnitlig 100 Baade daglig, hvoraf i Efteraaret 16 fra Sundet, Resten fra de nærmeste Fiskeleier paa Sjællandskysten.

Til Rjerteminde have gjennemsnitlig 70 Baade bragt deres daglige Fangst, af hvilke Baade de 50 høre hjemme i Rjerteminde, Resten hovedsagelig i Odense Fjord. Der er efter Opgivelse fra Hr. Gjestgiver Thornøe indbragt ca. 24,000 Dl à 1 Kr. 50 D. = 36,000 Kr., Alt solgt til Lydfkland.

I Nyborg have 66 Baade havt Tilhold, hvoraf 12 fra selve Byen. Udbyttet har efter Fiskehandler Svendsens Opgivelse været ca. 20,000 Dl à 1 Kr. 70 D. = 34,000 Kr. Af Fangsten er $\frac{2}{7}$ gaaet til Lydfkland.

For de øvrige mindre Sildestationers Bedkommende i Store Belt, o: Skjelskjør, Ugersø og Omø, Dnsvig, Taars, Aabuen og Raskov samt Langlandsstyten kan paaregnes ind ca. 50 Baade en Fangst af tilsammen 25,000 Dl à 1 Kr. 50 D. = 37,500 Kr. Den er affat dels paa Landet, dels direkte til tydske Sildeopkjøbere.

Endelig kan efter Konsul Venzens Opgivelse den til Stubbekjøbing af 5 der hjemmehørende Baade, 6 sjællandske og ialt 25 svenske Baade indbragte Fangst vurderes til 24,000 Dl à 1 Kr. = 24,000 Kr. Det Halve af Fangsten er solgt til Lydfkland, men af hele Udbyttet falder altsaa kun $\frac{1}{3}$ paa danske Baade.

Al de her nævnte Tal fremgaar en samlet Fangst paa de anførte Steder af 220,000 Dl udbragte til 360,000 Kr. Forreges dette Tal med $\frac{1}{4}$ for alle de uanførte Steders Bedkommende og for hele den Fangst, der ikke føres til Land, men sælges direkte til svenske og tydske Opkjøbere i Kattegattet, Sundet, Nordsøen, Færvandene Spuden for Syn m. m., kan Efteraarets samlede Udbytte for hele Landet lavt regnet sættes til:

275,000 Dl = 450,000 Kr.,

hvoraf omtrent det halve Antal Dl er gaaet til Lydfkland, og altsaa den halve Indtægt er indvunden fra dette Land.

Efter det almindelige Skjøn kan det nævnte Udbytte omtrentlig anses for at være Halvdelen af, hvad der i Almindelighed paaregnes i gode Vindelaar, men selv om man vil blive staaende ved de nævnte Tal, fremvise disse jo en betydelig Indtægt for Landet gennem dette enkelte Fiskeri.

Svad der imidlertid bidrager til at henlede Opmærksomheden specielt paa Sildefiskeriet fremfor de fleste andre Fiskerier er ikke alene den Omstændighed, at det i sig selv er det vigtigste Fiskeri for dem, der beskæftige sig dermed, og i forholdsvist kortest Tid giver dem Chancer for den største Fortjeneste, men ogsaa at selve Fisken kun tildels efterhænges fersk af Forbrugerne, og at den altsaa skal gennemgaa en Tilberedningsproces — Saltning eller Røgning — inden den bliver en færdig Handelsvare. Men den Fortjeneste, der udvindes ved Tilberedningen, gaar fortiden tabt for Landet, hvilket Faktum er en statsøkonomisk forsyndelse. Vilde Staten nu træde hjælpende til, for at der ud af dette G. hverv kan forstærkes dens Udøvere direkte og Landet indirekte den størst mulige Indtægt, saa maa det altsaa blive ad 3 forskjellige Veie, der hver have Raa paa Opmærksomhed, nemlig:

1. Ved at fremme selve Fiskeriets Drift.
2. Ved at forhjælpe til Produktets hurtige Afsetning, hvoraf Priserne i saa høj Grad afhænge.
3. Ved at opmuntre til Anlæg af Tilvirkningsanstalter indenfor Landets Grændser.

Svad det første af disse Punkter angaar, saa tror jeg ikke, at der fortiden i denne Retning er Raad til nogen Hjælp fra Statens Side. Sildefiskeriet drives saavel i Sundet som ved Nordsjøen og i Storebelt efter en Maalestot, der svarer til den Fangst, som man efter Eildens nuværende Tilgang til vore Kyster kan vente at opnaa, og skjøndt der er nogen